

LBRIS

We know
books

M Eminescu

MIHAI
EMINESCU

Poezii

editura
Eduard

DE CE NU-MI VII

Vezi, rândunelele se duc,
Se scutur frunzele de nuc,
S-așază bruma peste vii –
De ce nu-mi vii, de ce nu-mi vii?

O, vino iar în al meu braț,
Să te privesc cu mult nesaț,
Să razim dulce capul meu,
De sânul tău, de sânul tău!

Ți-aduci aminte cum pe-atunci
Când ne primblam prin văi și lunci,
Te ridicam de subsuori
De-atâtea ori, de-atâtea ori?

În lumea asta sunt femei
Cu ochi ce izvorăsc scânteii...
Dar, oricât ele sunt de sus,
Ca tine nu-s, ca tine nu-s!

Căci tu înseninezi mereu
Viața sufletului meu,
Mai mândră decât orice stea,
Iubita mea, iubita mea!

Târzie toamnă e acum,
Se scutur frunzele pe drum,
Și lanurile sunt pustii...
De ce nu-mi vii, de ce nu-mi vii?

CUPRINS

ANII 1866-1871	23
LA MORMÂNTUL LUI ARON PUMNUL	23
DE-AȘ AVEA	24
O CĂLĂRIRE ÎN ZORI	25
DIN STRĂINĂTATE	28
LA BUCOVINA	30
SPERAŢA	31
MISTERELE NOPTII	33
FRUMOASĂ-I	34
LIDA	36
CE-ȚI DORESC EU ȚIE, DULCE ROMÂNIE	36
LA HELIADE	38
DIN LYRA SPARTĂ	39
HORIA	39
LA O ARTISTĂ	40
AMORUL UNEI MARMURE	42
NUMAI POETUL	43
JUNII CORUȚI	44
AMICULUI F.I.	47
LA MOARTEA PRINCEPULUI ȘTIRBEY	49
CÂND MAREA	49
PRIN NOPTI TĂCUTE	50
DE-AȘ MURI ORI DE-AI MURI	51
ÎNTUNERICUL ȘI POETUL	52
VENERE ȘI MADONĂ	53
EPIGONII	55
LA MOARTEA LUI NEAMȚU	59
MORTUA EST!	60
ÎNGER DE PAZĂ	63
NOAPTEA	63
STEAUA VIEȚII	64
REPLICI	65
ANDREI MUREȘANU	66
FRUMOASĂ ȘI JUNĂ	74
IUBITĂ DULCE, O, MĂ LASĂ	75

COPII ERAM NOI AMÂNDOI.....	77
AVEAM O MUZĂ.....	80
BOURUL ȚĂRII	82
TU VREI AMOR SĂ MĂ ÎNVEȚI	83
TE-AȘTEPT IUBITĂ.....	83
ANII 1872-1875	85
EGIPTUL	85
CUGETĂRILE SĂRMANULUI DIONIS	88
DEMONISM.....	90
MIRADONIZ	95
ODIN ȘI POETUL.....	98
O, DE AI ȘTI CUM ȘOAPTA TA DIVINĂ	106
PALIDA MADONĂ.....	107
CUM UNIVERSU-N STELE	108
AM PUS SOFA LA FEREAȘTĂ	109
CA FLACĂRA DE VÂNT ÎMFLATĂ	110
O LUME ZACE	110
CEREȚI CÂNTURI DE IUBIRE	111
ÎNTR-O LUME DE NEGURI	113
ÎNGER ȘI DEMON	114
FLOARE ALBASTRĂ	118
ADÂNCA MARE	120
DACĂ TRECI RÂUL SELENEI	120
GHAZEL	122
DUMNEZEU ȘI OM	123
AH, MIEREA BUZEI TALE	125
PRIVESC ORAȘUL – FURNICAR.....	126
MITOLOGICALE.....	128
CÂNTEC DE NUNTĂ	130
ÎMPĂRAT ȘI PROLETAR	133
ADUCÂND CÂNTĂRI MULȚIME	140
PATRIA VIEȚII E NUMAI PREZENTUL	141
CUM NEGUSTORII DIN CONSTANTINOPOL	142
O, ADEVĂR SUBLIME	143
FĂT-FRUMOS DIN TEI.....	145
RIME ALEGORICE.....	148
ANII 1876-1880	155
EU NUMĂR, AH!, PLÂNGÂND	155
CÂNTEC VECHIU	156

EA-ȘI URMA CĂRAREA-N CODRU.....	157
DE CE MĂ-NDREPT Ș-ACUM	158
CĂRȚILE	159
PE GÂNDURI ZIUA	160
TU CEI O CURTENIRE	160
COBORÂREA APELOR.....	161
E ÎMPĂRȚITĂ OMENIREA.....	162
AZI E ZI ÎNTÂI DE MAI	163
FEMEIA?... MĂR DE CEARTĂ	164
CÂND TE-AM VĂZUT, VERENA	167
M-AI CHINUIT ATÂTA CU VORBE DE IUBIRE	168
O, DULCE ÎNGER BLÂND	171
IAR FAȚA TA E STRĂVEZIE	173
ZADARNIC ȘTERGE VREMEA	174
ODATĂ TE VĂZUSEM.....	175
SĂ ȚIN ÎNCĂ ODATĂ	175
VENIN ȘI FARMEC	176
CU PENETUL CA SIDEFUL	176
O STRADĂ PREA ÎNGUSTĂ	176
TU MĂ PRIVEȘTI CU MARI OCHI	178
Vis	180
MELANCOLIE	181
CRĂIASA DIN POVEȘTI	182
LACUL	183
DORINȚA	184
CĂLIN - FILE DIN POVESTE	185
STRIGOII	194
EA-ȘI URMA CĂRAREA-N CODRU	205
AI NOȘTRI TINERI	206
CĂRȚILE	207
DE VORBIȚI MĂ FAC CĂ N-AUD	208
PIERDUTĂ PENTRU MINE, ZÂMBIND PRIN LUME TRECI!..	208
ÎN FEREAȘTRA DESPRE MARE	213
GÂNDIND LA TINE	214
DORMI!	214
ÎN LIRĂ-MI GEME ȘI SUSPIN-UN CÂNT	216
AH, CERUT-AM DE LA ZODII	217
CE ȘOPTEȘTI ATÂT DE TAINIC	218
PIERDUT ÎN SUFERINȚA	219

ICOANĂ ȘI PRIVAZ	220
CU GÂNDIRI ȘI CU IMAGINI	225
EU NU CRED NICI ÎN IEHOVA	227
ȘI DACĂ DE CU ZIUĂ	228
PĂREA C-AȘTEAPTĂ	228
UȘOARE SUNT VIEȚELE MULTORA	229
ORI CÂTE STELE	229
AUZI PRIN FRUNZI USCATE	230
ATÂT DE DULCE	231
ÎNVIEREA	232
RĂSAI ASUPRA MEA	233
VIAȚA	234
CODRU ȘI SALON	237
DIAMANTUL NORDULUI	242
LECTURĂ	251
ALBUMUL	252
POVESTEA CODRULUI	252
POVESTEA TEIULUI	254
SINGURĂTATE	258
DEPARTE SUNT DE TINE	260
ORICARE CAP ÎNGUST	261
CALUL TROIAN	261
O, 'NȚELEPCIUNE, AI ARIPI DE CEARĂ	263
STELELE-N CER	265
DE PE OCHI RIDICI	267
CA O FĂCLIE	267
FIIND BĂIET PĂDURI CUTREIERAM	271
UMBRA LUI ISTRATE DABIJA VOIEVOD	272
IAMBUL	276
COLINDE, COLINDE!	277
VRE O ZGÂTIE DE FATĂ	277
PAJUL CUPIDON	278
O, RĂMÂI	279
PE ACEEAȘI ULICIOARĂ	280
DE CÂTE ORI, IUBITO	282
RUGĂCIUNEA UNUI DAC	282
ATÂT DE FRAGEDĂ	284
SONETE	285
FREAMĂT DE CODRU	287

REVEDERE	289
FOAIA VEȘTEDĂ	290
DESPĂRȚIRE	291
RUGĂCIUNE	293
TA TWAM ASI	294
NOI AMÂNDOI AVEM ACELAȘI DASCĂL	296
DUPĂ CE ATÂTA VREME	297
ÎNTRE PASĂRI	298
ÎN VAN CĂTA-VEȚI	299
STELELE-N CER	300
STAU ÎN CERDACUL TĂU	302
DIN CASTEL PRIVIND APUSUL	302
O, STINGĂ-SE A VIEȚII	303
URÂT ȘI SĂRĂCIE	305
MAMĂ	308
CE SUFLET TRIST	308
DINTRE SUTE DE CATARGE	309
O, VIN PE MAREA	310
CU PÂNZELE-ATÂRNATE	311
DIN CERURILE-ALBASTRE	312
DIN HALIMA	313
SARMIS	317
GELOZIE	320
DACĂ IUBEȘTI FĂRĂ SĂ SPERI	322
UN FARMEC TRIST ȘI NE-NȚELES	324
ANII 1881-1883	325
SCRISOAREA I	325
SCRISOAREA II	330
SCRISOAREA III	332
SCRISOAREA IV	342
SCRISOAREA V	347
ÎN ZĂDAR ÎN COLBUL ȘCOLII	351
DOÑA SOL	351
RENUNȚARE	354
DACĂ IUBEȘTI FĂRĂ SĂ SPERI	355
SĂ FIE SARA-N ASFINȚIT	357
MUȘAT ȘI URSITORILE	358
LUCEAFĂRUL	362
DOINA	377

S-A DUS AMORUL	379
CÂND AMINTIRILE	381
ADIO	382
CE E AMORUL?	384
PE LÂNGĂ PLOPII FĂRĂ SOȚ	385
ȘI DACĂ	387
GLOSSĂ	387
ODĂ(ÎN METRU ANTIC)	390
IUBIND ÎN TAINĂ	391
TRECUT-AU ANII	391
SE BATE MIEZUL NOPTII	392
VENEȚIA	392
SOMNOROASE PĂSĂRELE	393
CU MÂNE ZILELE-ȚI ADAOGI	393
PESTE VÂRFURI	395
DE-OR TRECE ANII	395
LASĂ-ȚI LUMEA	396
TE DUCI	398
DIN VALURILE VREMII	400
CE TE LEGENI	401
LA MIJLOC DE CODRU	402
MAI AM UN SINGUR DOR	402
CRITICILOR MEI	403
ANII 1884-1889	405
DIANA	405
DIN NOAPTEA	406
SARA PE DEAL	407
NU MĂ ÎNȚELEGI	408
LA STEAUA	409
DE CE NU-MI VII	410

ANII 1866-1871

LA MORMÂNTUL LUI ARON PUMNUL

Îmbracă-te în doliu, frumoasă Bucovină,
Cu cipru verde-ncinge antică fruntea ta;
C-acuma din pleiada-ți arătoasă și senină
Se stinse un luceafăr, se stinse o lumină,
Se stinse-o dalbă stea!

Metalica, vibrânda a clopotelor jale
Vuieste în cadență și sună întristat;
Căci ah! geniul mare al deșteptării tale
Păși, se duse-acuma pe-a nemuririi cale
Și-n urmă-i ne-a lăsat!

Te-ai dus, te-ai dus din lume, o! geniul nalt și mare,
Coló unde te-așteaptă toți îngerii în cor,
Ce-ntoană tainic, dulce a sferelor cântare
Și-ți împletesc ghirlande, cununi mirositoare,
Cununi de albe flori!

Te plânge Bucovina, te plânge-n voce tare,
Te plânge-n tânguire și locul tău natal;
Căci umbra ta mărețată în falnica-i zburare
O urmă-ncet cu ochiul în tristă lăcrimare
Ce-i simț național!

Urmeze încă-n cale-ți și lacrima duioasă,
Ce junii toți o varsă pe trist mormântul tău,
Urmeze-ți ea prin zboru-ți în cânturi tânguitoase,
În cânturi răsunânde, suspine-armonioase,
Coló, în Eliseu!...

DE-AȘ AVEA...

De-aș avea și eu o floare
Mândră, dulce, răpitoare
Ca și florile din Mai,
Fiice dulce a unui plai,
Plai răsând cu iarbă verde,
Ce se leagănă, se pierde,
Undoind încetișor,
Șoptind șoapte de amor;

De-aș avea o floricică
Gingașă și tinerică,
Ca și floarea crinului,
Alb ca neaua sânului,
Amalgam de-o roz-albie
Și de una purpurie,
Cântând vesel și ușor
Șoptind șoapte de amor;

De-aș avea o porumbiță
Cu chip alb de copilă,
Copiliță blândișoară
Ca o zi de primăvară,
Câtu-ți ține ziulița
I-aș cânta doina, doinița,
I-aș cânta-o-ncetișor,
Șoptind șoapte de amor.

O CĂLĂRIRE ÎN ZORI

A nopții gigantică umbră ușoară
Purtată de vânt,
Se-ncovoie tainic, se leagănă, zboară
Din aripi bătând.

Roz-alb-auroră, cu bucle de aur
Sclipinde-n rubin,
Revarsă din ochii-i de lacrimi tezaur
Pe-al florilor sân;

Răspânde suflarea narciselor albe
Balsamu-i divin,
Și Chloris din roze își pune la salbe
Pe fruntea-i de crin;

Iar râul suspină de blânda-i durere
Poetic murmur,
Pe-oglanda-i de unde răsfrânge-n tăcere
Fantastic purpur;

Și pasărea cântă suspine-imitândă
Un cântec de-amor,
Ecou-i răspunde cu vocea-i vuindă
La plânsu-i de dor.

Pe câmp se văd două ființe ușoare
Săltânde pe-un cal,
Pe care le-ncinge de flutură-n boare
Subțire voal;

Ca Eol ce zboară prin valuri și țipă,
Fugarul ușor
Nechează, s-aruncă de spintecă-n pripă
Al negurei flor,

O dalbă fecioară adoarme pe sânul
De-un june frumos,
Astfel cum dormită oftarea, suspinul
În cântul duios;

Iar talia-i naltă, gingașă, subțire
Se mlădie-n vânt,
Și negrele-i bucle ondoală-n zefire,
Sclipeșc fluturând.

I-adoarme pe sânu-i, se leagănă-n brațe
În tandre visări;
Pe când ca profume pe blânda ei față
Plutesc sărutări.

Iar aeru-n munte, în vale vibrează
De tainici oftări;
Căci junele astfel din pieptu-i oftează
În dalbe cântări:

«Ah! ascultă mândruliță,
Drăguliță,
Șoapta-mi blândă de amor,
Să-ți cânt dulce, dulce tainic,
Cântul jalnic
Ce-ți cântam adeseori.

De-ai fi, dragă, zefir dulce,
Care duce

Cu-al său murmur frunze, flori,
Aș fi frunză, aș fi floare,
Aș zburare
Pe-al tău sân gemând de dor;

De-ai fi noapte – aș fi lumină
Blândă, lină,
Te-aș cuprinde c-un suspin;
Și în nunta de iubire,
În unire
Naște-am zorii de rubin;

De-aș fi, mândră, râșorul
Care dorul
Și-l confie câmpului,
Ți-aș spăla c-o sărutare,
Murmurare,
Crinii albi ai sânelui!».

Ca Eol ce zboară prin valuri și țipă,
Fugarul ușor
Nechează, s-aruncă de spintecă-n pripă
Al negurei flor;

Vergina îl strânge pe-amantu-i mai tare
La sânu-i de crin,
Și fața-și ascunde l-a lui sărutare
În păr ebenin.

Iar Eco își râde de blândeșle plângeri,
De junii amanți,
Și râul repetă ca cântul de îngeri
În repede danț:

«De-aș fi, mândră, râșorul,
 Care dorul
 Și-l confie câmpului,
 Ți-aș spăla c-o sărutare,
 Murmurare,
 Crinii albi ai sânului!».

DIN STRĂINĂTATE

Când tot se-nveselește, când toți aci se-ncântă,
 Când toți își au plăcerea și zile fără nori,
 Un suflet numai plânge, în doru-i se avântă
 L-a patriei dulci plaiuri, la câmpii-i răsători.

Și inima aceea, ce geme de durere,
 Și sufletul acela, ce cântă amortit,
 E inima mea tristă, ce n-are mângâiere,
 E sufletu-mi, ce arde de dor nemărginit.

Aș vrea să văd acuma natala mea vâlcioară,
 Scăldată în cristalul pârăului de-argint,
 Să văd ce eu atâta iubeam odinioară:
 A codrului tenebră, poetic labirint;

Să mai salut o dată colibele din vale,
 Dorminde cu un aer de pace, liniștiri,
 Ce respirau în taină plăceri mai naturale,
 Visări misterioase, poetice șoptiri.

Aș vrea să am o casă tăcută, mitutică,
 În valea mea natală, ce undula în flori,
 Să tot privesc la munte, în sus cum se ridică,
 Pierzându-și a sa frunte în negură și nori.

Să mai privesc o dată câmpia-nfloritoare,
 Ce zilele-mi copile și albe le-a țesut,
 Ce auzi odată copila-mi murmurare,
 Ce jocurile-mi june, zburdarea mi-a văzut.

Melodica șoptire a râului, ce geme,
 Concertul, ce-l întoană al păsărilor cor,
 Cântarea în cadență a frunzelor, ce freme,
 Născur-acolo-n mine șoptiri de-un gingaș dor.

Da! Da! Aș fi ferice, de-aș fi încă o dată
 În patria-mi iubită, în locul meu natal,
 Să pot a binezice cu mintea-nflăcărată
 Visările juniei, visări de-un ideal.

Chiar moartea, ce răspânde teroare-n omenire,
 Prin vinele vibrând ghețoasele-i flori,
 Acolo m-ar adoarme în dulce liniștire,
 În visuri fericite m-ar duce către nori.

LA BUCOVINA

N-oi uita vreodată, dulce Bucovină,
Geniu-ți romantic, munții în lumină,
Văile în flori,
Râuri resăltânde printre stânce nante
Apele lucinde-n dalbe diamante
Peste câmpii-n zori.

Ale sortii mele plângeri și surâse,
Îngânate-n cânturi, îngânate-n vise
Tainic și ușor,
Toate-mi trec prin gându-mi, trec pe dinainte,
Inima mi-o fură, și cu dulci cuvinte
Îmi șoptesc de dor.

Numai lângă sânu-ți geniile rele,
Care îmi descântă firul vieții mele,
Parcă dormita;
Mă lăsară-n pace, ca să cânt în lume,
Să-mi visez o soartă mândră de-al meu nume
Și de steaua mea.

Când pe bolta brună tremură Selene,
Cu un pas melodic, cu un pas alene
Lin în calea sa,
Eol pe-a sa arpă blând răsunătoare
Cânt-a nopții dulce, mistică cântare,
Cânt din Valhala.

Atunci ca și silful, ce n-adoarme-n pace,
Inima îmi bate, bate, și nu tace,
Tremură ușor,

În fantazii mândre ea își face cale,
Peste munți cu codri, peste deal și vale
Mână al ei dor.

Mână doru-i tainic colo înspre tine,
Ochiul îmi sclipește, genele-mi sunt pline,
Inima mi-e grea;
Astfel totdeauna, când gândesc la tine,
Sufletul mi-apasă nouri de suspine,
Bucovina mea!

SPERANȚA

Cum mângâie dulce, alină ușor
Speranța pe toți muritorii!
Tristeță, durere și lacrimi, amor,
Azilul își află în sânu-i de dor
Și pier, cum de boare pier norii.

Precum călătorul, prin munți rătăcind,
Prin umbra pădurii cei dese,
La slaba lumină ce-o vede lucind
Aleargă purtat ca de vânt
Din noaptea pădurii de iese:

Așa și speranța – c-un licur ușor,
Cu slaba-i lumină pälindă
Animă-nc-odată tremândul picior,
De uită de sarcini, de uită de nori,
Și unde o vede s-avântă.

La cel ce în carcere plânge amar,
Și blestemă cerul și soartea,
La neagra-i durere îi pune hotar,